

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ



ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

ΣΠΕΡΝΟΥΝ ΑΝΕΜΟΥΣ, ΘΑ ΘΕΡΙΣΟΥΝ ΘΥΕΛΛΕΣ...

Πρόσφατα, η ΔΕ του ΤΕΕ αποφάσισε – χέρι-χέρι ΠΑΣΚ, ΔΚΜ, ΔΑΠ, Συνεργασία Αριστερών Μηχανικών κλπ. – να προχωρήσει στη μελέτη ενός συστήματος γραπτών, επαγγελματικών εξετάσεων για την απόκτηση άδειας ασκήσεως επαγγέλματος, με χρονικό ορίζοντα εφαρμογής του τον Ιούνιο του 2009. Η ηγεσία του ΤΕΕ επιχείρησε να δικαιολογήσει την απόφασή της αυτή, αφενός ισχυριζόμενη ότι το υφιστάμενο σύστημα εξετάσεων είναι προβληματικό, αφετέρου ότι με αυτό τον τρόπο υπηρετεί την προοπτική της ένταξης της διαδικασίας πρόσβασης όλων των βαθμίδων της τεχνικής εκπαίδευσης (ΤΕΙ και “κολλέγια”, εμπειροτέχνες κλπ.) σε ένα ενιαίο σύστημα και έτσι, τάχα, θα “θωρακιστεί” το επάγγελμα ενόψει της επέλασης της επαγγελματικής ισοτίμησης με τα ΤΕΙ. Αξίζει, εδώ, να σημειώσουμε ότι στα σχέδια ΠΔ που προωθεί το Υπουργείο Παιδείας για τα ΤΕΙ, με τα οποία εξισώνονται τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων ΤΕΙ με αυτά των διπλωματούχων μηχανικών, προβλέπεται η διαδικασία πιστοποίησης από αρμόδιο επαγγελματικό φορέα, ως αναγκαία προϋπόθεση για να λαμβάνουν οι απόφοιτοι αυτοί τα επαγγελματικά τους δικαιώματα. Αντιλαμβάνεται κανείς τον τσακωμό, μεταξύ της ηγεσίας του ΤΕΕ και εκείνης της ΕΕΤΕΜ: δε διαφωνούν στην ουσία της πιστοποίησης, απλά ερίζουν για το ρόλο της κάθε μιας σε αυτή τη διαδικασία. Η ηγεσία του ΤΕΕ, στην ουσία, θέλει να πάρει αυτή όλο το βάρος της πιστοποίησης ώστε να αναβαθμίσει το δικό της ρόλο, εμφανιζόμενη παράλληλα ως “εγγυήτρια” του “δημοσίου συμφέροντος”, της “αξιοκρατίας”, του “κοινωνικού ρόλου του μηχανικού” και λοιπά βαρύνδουπα. Στην ουσία, πίσω από τις όμορφες λέξεις, η ηγεσία του ΤΕΕ συναινεί στην πλήρη αποσύνδεση της πρόσβασης στο επάγγελμα από την κτήση του ακαδημαϊκού τίτλου και στην υπαγωγή του δικαιώματος αυτού στην έγκριση της αγοράς, όπως επιτάσσει η ΕΕ. Και λέμε στην “πλήρη”, διότι και οι σημερινές εξετάσεις του ΤΕΕ συνιστούν ήδη αποσύνδεση, μόνο που ο έως σήμερα τυπικός χαρακτήρας τους συγκαλύπτει σε ένα βαθμό αυτό τους το χαρακτήρα. Τι σημαίνει, όμως, αυτή η αποσύνδεση για τα συμφέροντα του εργαζόμενου μηχανικού;

Σημαίνει, πρώτον, ότι **το ακαδημαϊκό δίπλωμα υποβαθμίζεται** στο επίπεδο ενός απλού εισιτηρίου για τις εξετάσεις του ΤΕΕ, χωρίς να έχει καμία άλλη αξία. Ο διπλωματούχος μηχανικός που δεν θα έχει “περάσει” στις εξετάσεις αυτές, πρακτικά, το μόνο που θα μπορεί να κάνει, είναι το να δουλέψει ως μισθωτός, χωρίς να καλύπτεται από τη συλλογική σύμβαση του μηχανικού, τον κώδικα αμοιβών ή την όποια άλλη ρήτρα κατοχύρωσης επαγγελματικών και εργασιακών δικαιωμάτων. Και αυτό, μέχρις ότου αποκτήσει την “αναγκαία επαγγελματική πείρα” ώστε να επιτύχει στις εξετάσεις του ΤΕΕ. Μια πείρα η οποία, όπως εύκολα αντιλαμβάνεται ο καθένας, μπορεί να αυξομειώνεται και να προσανατολίζεται εκεί που τα συμφέροντα και οι ανάγκες της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων επιτάσσουν σε κάθε φάση.

Σημαίνει, δεύτερον, ότι η παρουσία στο χώρο μιας μεγάλης μάζας φτηνού, ευέλικτου και χωρίς δικαιώματα επιστημονικού προλεταριάτου **θα συμπιέσει δραματικά την τιμή της εργατικής δύναμης όλων των μισθωτών μηχανικών**, ακόμα και εκείνων που θα έχουν αποκτήσει πρόσβαση στο επάγγελμα, το ίδιο και τις αμοιβές των αυταπασχολούμενων και, γενικά, των μικροεπαγγελματιών. Οι μόνοι που θα βγουν ωφελημένοι από αυτή τη διαδικασία, είναι η μεγάλη εργοδοσία και οι μονοπωλιακοί όμιλοι. Πέρα από τη μείωση του μισθολογικού τους κόστους, θα αποκτήσουν ένα ακόμη όπλο στην πορεία της συγκέντρωσης της παραγωγής έργων και του κεφαλαίου στον κλάδο σε λίγα χέρια.

Σημαίνει, τρίτον, ότι η ίδια η ποιότητα και το περιεχόμενο της εκπαίδευσης θα καθορίζεται “και με τη βούλα”, πλέον, **από τις δυνάμεις του κεφαλαίου και της αγοράς**. Μιας και η εκπαίδευση, ό,τι κι αν λέγεται από διάφορους περί της “αυταξίας της γνώσης” και άλλα τέτοια παρόμοια, είναι αναπόσπαστα δεμένη με τις ανάγκες της παραγωγής, όταν οι δυνάμεις της αγοράς και του κεφαλαίου θα έχουν τον “τελευταίο λόγο” για το ποιος απόφοιτος μπορεί να ασκήσει επάγγελμα και ποιος όχι, είναι φανερό ότι θα έχουν – οι ίδιες αυτές δυνάμεις – και τον τελευταίο λόγο στο τι πρέπει να μαθαίνει αυτός ο απόφοιτος, στο πόσοι και ποιοι πρέπει να σπουδάζουν κλπ. Αντί, λοιπόν, για στέρεη, επιστημονική γνώση στην υπηρεσία των λαϊκών αναγκών, βραχυχρόνιες καταρτίσεις για την κερδοφορία των ομίλων, να ποιο θα είναι το αποτέλεσμα. Συνδυάστε τώρα αυτό, με την κυβερνητική εξαγγελία διαβούλευσης για τον τρόπο εισαγωγής στα ΑΕΙ, με τις θέσεις διαφόρων για “ελεύθερη είσοδο” και “προπαρασκευαστικό έτος”, για να έχει κανείς μια ολοκληρωμένη εικόνα...

Το λέμε καθαρά: όποιος σήμερα συναινεί στην αποσύνδεση της πρόσβασης στο επάγγελμα από το ακαδημαϊκό δίπλωμα, παίρνει θέση με τα συμφέροντα των μονοπωλιακών ομίλων και του κεφαλαίου και ενάντια στα συμφέροντα των εργαζόμενων μηχανικών. Δηλώνουμε με σαφήνεια, ότι θα κάνουμε κάθε τι που απαιτείται, ώστε το ταξικό εργατικό κίνημα και το φοιτητικό κίνημα να μην επιτρέψουν να προχωρήσει αυτή η αντιδραστική εξέλιξη. Ο καθένας, εδώ, παίρνει τις ευθύνες του...